

derved, at denne Fordel bliver dem forment paa en Tid i Livet, da de er saa modtagelige for de varige Jndtryk, og at en Gave uden saadanne Betingelser vil bevise sig at være en Forbanelse i Stedet for en Velsignelse.

Saa forfatter med at sige: 1. Det tidlige og mest paatrængende Strav, som gør sig gældende i den menneskelige Natur, — er Kundskab om Menneskets Oprindelse, dets Pligt og dets Bestemmelse. Svovfrå er jeg, hvad er jeg, og hvad ligger for mig? Dette er den menneskelige Sjæls Naab, saa snart den i Betragtning hæver sig over de fysiske materielle Ting. Og det Spørgsmaal kan intet uden Gud og Religionen fra Gud bevare. Religionen har bevarer det, og den lærer hvert Menneske, at han skal leve et Hæretter, at dette Livs Pligter har Henhyn til det kommende Liv. Og det har derfor, siden Kristendommens Jndførelse, været de store og de gode Mænds Pligt, som det har været deres Bestræbelser, at hellige menneskelige Kundskab, at bringe den til Allden, at døde Lærdommen til at tilføre Kristendommen, at samle alle Lærdommens Frembringelser, de tidlige med de sidste, dens Blomster med dens Frugter, og lægge dem sammen paa Religionens og Guds Alter!"

Meget har været skrevet om de Tab Troen har lidt i dette Aarhundrede. Nogle Stribenter har uden Tvivl overdrevet Antallet af de Sjæle, der Landet over er drevet bort fra Fædrenes religiøse Forstærker.

Uden noget Forsøg paa at give nogen bestemt Angivelse af Tabet, maa man indrømme to Kendsgerninger: 1) at Tabet er overvældende for alle, som værdsætter den katolske Troes kostelige Gave, 2) at den største Skade er flet ved Forsømmelsen af en tidlig kristelig Opdragelse. Erkebiskop Kenrick fra Baltimore, en Prælat, som aldrig er bleven mistænkt for Overdrivelse, fremførte en Gang i mit Paahør den Bemærkning, som var Resultatet af hans personlige Erfaringer og Taagtagelser, at Sundheder, ja Tusinder var bleven berøvet deres hellige Tro, fordi deres Opdrættelse i Ungdommen var forsvundet. De blev sendt til Skoler, hvor deres Religion enten med Hånd blev overført eller aabent angrebet. De havde hverken tilstrækkelig Kundskab til at genbringe deres Modstanderes fejlagtige Paastande eller Mod til at staa for Kætterliggørelsens Pile — det mest overvældende af alle Argumenter for en smitsende Ungdom. Resultatet var, at de ganske og aldeles forlod den kristne Tro, eller at de med Eftergivenhed sluttede sig til den herkende Sekt paa Stedet.

Er Barnet, som er undervist i alle Videnskabsens Grene med Undtagelsen af Kundskaben om sin Skaber og dets evige Bestemmelse, det eneste, som i det følgende Liv maa holdes ansvarlig for de Handlinger, der bryder Guds og Menneskers Love? Kan vi vente, at de Slægter, som bliver opdraget uden Religion, ja uden endog den ringeste Kundskab om Gud og deres egen Sjæl, skal blive Mænd og Kvinder, som i de paafølgende Aar kan indtage deres Plads i Samfundet som agtede og nyttige Medlemmer? Saadanne var de Tanker, Sagføreren nærede, da hans ungdommelige Klient var ved at blive dømt for en Forbrydelse. Han tiltalte Dommeren og Jurven med lidende Ord, han fremtalte dem for den guddommelige Retfærdigheds Domstol, fordi de vilde dømme en, som Tidens gudløse Opdragelse havde forment en klar og indlydende Fortællelse af Ret og Uret. — I forliden Gud og hans Bud fra Skolestuen, raabte han. I lader Drengen opvokse som han vil og kan, og naar Udsaldet af en saadan Opdragelse bliver, at han overtræder sit Lands Lov, saa anklager I ham for hans Forbrydelse, I finder ham skyldig, I idømmer ham Straf. Er det ret? Er det retfærdigt? — Retfærdigheds Gud, jeg befærger dig ved Jesu Kristi Blod, at du dømmet disse ufornuftige og uretfærdige Mænds Uretfærdighed!"

Svad jeg her anfører af Gibbons, og han igen fra Webster, udgør 3 Fremte dele af det Kapitel, han har viet Menighedskolens. Man mærker, at han er katolik helt igennem.

Men bortset fra dette katolske Stær, som jeg dog finder interessant som et Studium, saa faar han dog sagt saa meget godt og sandt og det paa en saa frisk og slaende Maade at vi gør vel i at overveje hans Ord. Og det bør vi vide, at katolikkerne er ikke sene til at efterkomme dem. Det er kun saa far siden, de i Chicago indviede en saadan Menigheds-skole, der havde kostet tæt ved en halv Million Dollars, og ved hvilken Anledning den daværende Vice-Præsident Fairbanks assisterede. Jo, de kan udsjøre Ting, thi de er under Præsidentskab, og Ravens og Præsidentskabets Lov er Lov i deres Samvittighed. Men vi da, som er frigtort fra den græsfulde Pavedoms Wildfarelse, vi, som ikke er under Koben, men under Naaden, hvad gør vi? — Ja, jeg ved nok, vi gør noget, men jeg er bange for, at vi glemmer, at den store Naade burde give større Skærighed og bare rigere og frugter Frugter i alle Henseender, end hvor Naadens Rigdom til Dels tilvækkes.

Men det ved jeg, at de Kræfter og de Penge, vi ofrer paa vore Værns Oplærelse og Opdragelse til vel udrullede frijne Mænd og Kvinder, har vi gjort den bedst mulige Anvendelse af, og de vil bære de rigeste Renter for Tid og Evighed.

J. A. Jensen.

Korrespondancer

Albert Lea, Minn.

Det er nu saa længe efter Helligdagene, at vi maafe helst maa udelade det gamle Kapitel om vore Surprises, Zuletræ og.

Gamle Mrs. Jørgen Christensen er alvorlig syg. Hun er nu ca. 88 Aar gammel, og Sygdommen har gjort hende yderlig hjælpeløs.

Mr. Jens Thomsen er ligeledes alvorlig syg af et Hjerteonde og maa stadigt holde Engen. Familien Falken fra Cedar Falls er flyttet hertil. En anden Familie, Sørensen, saa vidt vi ved fra samme Plads, har købt Farm Syd for Byen. I de senere Tider er adskillige Folk fra Jowa flyttet hertil Egnen; man synes at have opdaget, at man kan haade købe og rente Land billigere her end noget Sted Syd og Vest herfor. Her er en isjuefaldende Mangel paa dygtige Farmere, der vil rente, saa megen, at mange af Farmjerne, der for saa far siden sigtede til Byen, igen har maattet flygte paa Landet for at varetage deres Ejendom. Hvis vore Venner i Nord Dakota vil tillade, saa vil vi gerne have Lov at tale et godt Ord for den danske Koloni herheds, ikke fordi denne Egn trænger til stadigvæk at roses. Det mener vi ikke behøves. I øvrigt faar man let Mistro til det, der skal roses saa meget.

Der er for Tiden her adskillige gode Farne at saa i Forpagtning lige nær ved Byen; der er flere til Salgs for en meget rimelig Pris. Vi vil meget anbefale saadanne, som er interesserede, at henvende sig til Mr. P. P. Bohl, Route Nr. 3 hersteds; Mr. Bohl vil kunne give tilfede Oplysninger.

Vi frittes til at jige et godt Ord for vore Venner i N. Dak. Det er et raskt Føllesfærd beroppe, der altid ser den lyse Side af Situationen. For saa far siden, da de lad levende begravet i Sne deroppe og foraarage barmhjertige Folk ikke liden Bekymring, hørte man ikke meget fra dem; men aldrig saa snart var Forbindelsen med Omverdenen genoprettet, for vi var fortalt, at det hele ikke betød stort, og at det var netop Tingen med al den Sne, da det vilde give Bædse til Forbiden. Nu i Aar, da man ingen Sne har deroppe, saa synes man, at saadan er det netop, det bør være og synes over os andre, der har faaet lidt rigeligt. Dette til Trost og Lise for eder, Nordboer. I Jford havde vi ogsaa meget Sne, og vi fik Kronhesten, som det for en Tid saa ud til, at I skulde haft.

Korr.

Sidney, Montana.

Det er nu snart et Aar, siden man har set noget i "Danstereen" fra disse Egne, saa det kunde mulig være af Interesse for en og anden at høre herfra. Vi har dog i nævnte Tids-

rum jendt lidt til Blair, men det naaede ikke at komme frem for Df-sentligheden, var det maafe heller ikke værd.

Sidney er flet ikke nogen Storstad, men en livlig lille Landsby, hvortil endnu ingen Jernbane er naaet; — men den kommer, Jor-arbejdet er færdigt, og for Tiden bygges Bro ved Glendive over Yellowstone River, saa vi kan vente den til Sommer. I Yellowstone-Dalen nær Sidney har der boet Danstere i flere Aar, nogle cir. 20 Aar. For 3 a 4 Aar siden flyttede de første Danstere ind fra Hølandet 8 a 10 Mil fra Sidney og disse tilsammen dannede for 2 Aar siden en lille Menighed under Past. S. Hansens Virksomhed her.

Ganske naturligt kom Tanken om at bygge dansk Kirke, og Mr. P. Andersen, en af de ældste danske Settlers, skænkede 30 Acres Land til Menigheden for derpaa at bygge Kirke. Derved blev det saa indtil sidste Efteraar. Da tog vi fat paa at samle Bidrag til Byggeforetagendet og det med saa stort Held, at vi fik paategnet nær de \$2000, og straks tog man fat paa Arbejdet — at bygge den første danske Lutherske Kirke i Montana, som forhøventlig vil blive fuldstændt i Foraaret.

Bejolkningen vokser, jærlig herude paa Hølandet, saa vi bliver nøbtaget til inden ret længe og saa at bygge Kirke herude. En Mr. Chr. Christensen har i dette Hjemmed lovet 20 Acres. Spørgsmaalet er jo: kan vi magte at bygge 2 Kirker paa saa godt som samme Tid? Jo, om Herren vil, saa gaar det. Det var den ydre Side af Sagen, den indre er mere vanskeligt at gøre Rede for, og dog, noget bør man vide og saa om denne Side af Sagen. Jeg ved, her er en Del troende Mennesker, flere ventes, ikke alene andre Steder fra, men nogle af dem her, som endnu ikke er det venter vi maa blive det. Vi har god Grund til at vente det lidt nævnte, thi der er dem iblandt os, som venter det selv.

Om Landforholdene har jeg ikke meget at sige uden dette: saa vidt jeg ved, er alle glade ved det her, og kun ganske lidt mere frit Land er tilbage. Der kan dog endnu købes noget Railroad Land til rimelig Pris. Lad mig endnu lige henlede Opmærksomheden paa den bærsmte og frugtbare Yellowstone-Dal med sit prægtige Irrigation-System, hvor der endnu kan købes Land til rimelige Priser og paa gode Bilkær nær Byen og dansk Kirke. Kom og se; men kom snart. Sidney er en af de Steder, som vor — Den forenede d. Kirkes — Landskomite anbefaler.

Det vilde næppe være rigtigt helt at unslade at skrive om de klimatiske Forhold, selv om jeg paa Forhaand har Følelse af ikke at blive troet; thi man har nu en Gang for alle slaaet det fast, at det er koldt herude i Nordvesten, ja gruelig koldt. Saa vist kan det blive koldt, hvem siger andet; men der er Steder, hvor det er endnu koldere. — Jeg har været her i Landet 20 Vintre, og jeg mthedes ingen mere behagelig Vinter end denne tilbragt her i Montana. Blot et Par Eksempler paa, at hverken Vejret eller Vejene er urimelige. Lige i Overgangen fra det gamle til det nye Aar førte jeg med mine Gæste i 8 Dage 200 Mil, og hverken jeg eller mine Gæste led Nød. I de sidste 4 Dage har jeg etter kørt 100 Mil og det uden i mindste Maade at være generet af Kulden. Vor eneste Klage i denne Tid med Hensyn til Vejret — ellers har vi naturligvis som andre Mennesker vore sædvanlige Klagesange — er, at vi mangler Sne for Slædesøre.

Saa lidt om, hvad vi læser i "Danstereen". Det glædede os meget at høre godt Nyt fra Sioux City, men den gode J. A., min gamle Ven, maa ikke give det Udseende af, at en hel Flok er rejst fra S. C. til Montana; thi, saa vidt jeg ved, bliver det hele endnu kun til en Familie og en ugift Kvinde. Kom herud, gamle Ven, og besøg dine gamle Venner, og lad Montanas klare Sol skinne paa dig.

Det af Immanuel's*) Menighed i Racine udgivne Forslag, er maafe ganske godt saa lang; thi Skam faar den, som ikke vil gøre sin Pligt og saa naar det gælder vore Skoler;

thi omend der til disse Tider kunde være Ting, man ikke under ved vore Skoler, bør man dog ikke henfalde til Bisnepolitik; men det vilde dog vist være bedst, om dette Forslag aldrig blev vedtaget; thi det vil maafe nok ramme, men næppe hvor det skalde.

Medens jeg nu er i Racine, lad mig faa spørge til min Ven Scribas Besbefindende. Du havde, lidt vi hørte fra dig, "hundrende Govepine", ja ligefrem "ondt i Hovedet". Det var vel det, der gjorde, at du skriver: "Jeg bryder mig ikke en Øjst om, hvor Solen skiner klarest" osv. — og ligeledes kun ganske lidt om Elk Horns rige Kornmarker. Det synes dog mig, at Solstjen og Kornmarker ogsaa er af de Ting, som vi har Lov til at glæde os over, og som saadan gaar det jo ogsaa an at skrive om dem.

Ja, gib vi alle kunde meddele om aandeligt Mør og Bevægelse i vore Menigheder og kunde gøre det sundt og sandt; men naar vi nu ikke kan det, maa vi jo skrive om, hvad vi kan — eller ogsaa lade være at skrive.

Har just læst Beretningen fra Los Angeles, Cal., og det med Glæde. No vist er det gammel dags, Br. Johnson, og det indrømmer du jo selv ved at føre din Metode helt tilbage til Aposteltiden; men jeg haaber denne Fremgangsmaade holder sig, saa længe du og jeg lever, kan vore Afsøgere saa finde en lettere og ligesaa sikker Maade at missionere paa, saa var det Synd at misunde dem det.

8 Febr. 1910.
Niels Damkjov.

Elk Horn Højskole og College.

Vi er nu kommen lidt til No igen efter den store Brand, i hvilken begge Bygninger af vor Højskole blev fortaeret af Luerne. Og vi er Herren meget taknemmelig for, at han skænkede Eleverne, saa intet Menneskeliv gik tabt. Ved et fælles Møde i Dag af Menighedens Kirkeraad og Højskolens Direktion besluttede vi, om Gud vil, og Menighedens Afgørelse falder i samme Retning, at opføre en ny tidsvarende Bygning i de gamle Sted, saa vi haaber at kunne byde Eleverne en hyggeligere og bedre Lærlighed næste Skoleaar end den, de havde i Aar.

Da nogle af Eleverne mistede flere af deres Ejendele under Branden, bestemte vi fremdeles at godtgøre dem deres Tab.

I Betragtning af det dygtige Arbejde, Eleverne udførte med Hensyn til at redde meget af Skolens Inventarium, paalagdes det undertegnede paa Menighedens Vegne at bringe dem en hjertelig Tak. Dette gøres herved. Tak, unge Mænd og Kvinder for det Redningsarbejde, I saa beredtvilligt udførte! Gud velsigne eder, at I ogsaa alle maa være med i det store aandelige Redningsarbejde her i Verden.

Da adskillige Elever ønsker at fortsætte deres Studier i den akademiske Afdeling, og et nyt Kursus, som saa vidt mig bekendt, endnu ikke har været givet i vore Skoler, er planlagt, besluttede vi at holde Skole gennem Foraarsferien, selv om det maa ske i lejet Lokale.

Det nye Kursus, som vor Foraarsstermin vil byde unge Danstere Mænd og Kvinder, gaar ud paa at give engelske Lærere og Lærereinder og hvem som helst af vort Folk en saadan Uddannelse, at de kan holde dansk Religionskole: Menigheds-skole eller Ferriestole i vore danske Luth. Menigheder, hvilket vil være til stor Velsignelse for dem selv og værdifulde for vor dyrebare Kirke. Det er ogsaa Tanken, at uddanne Søndagskolelærere og -lærereinder i samme Kursus.

Nu bydes Lærligheden. Unge Venner, bengt den! Past. Laurén, vor Skoles Forstander, har stor Erfaring i Værneskolens og Søndagskolens Arbejde og Drift, saa vi kan trostlig sige til Forældre: Send os eders Sønner eller Døtre, som har Anlæg og lyst i den Retning; I skal ikke komme til at fortryde det.

Venlig Hilsen til Elever og "Danstereen"s Lærere.

Th. N. Fersild.
*) Det er vist Emaus Menigheds Forslag, her tænkes paa. R. d.

Nogle nye importerede Gratulationskort.

Nr. 101. — Et smukt dobbelt kort, Størrelse $3\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$, med ophøjede Roser og Bløise samt Ordene "Til Lykke" paa Forsiden. Paa Indsiden et Vers og Vers til Inscription. 10c. Stk. \$1.00 Duf.

Nr. 102. — Kort med indlagte Blade, $4\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$, prydet med Landskabsbillede og ophøjede Blomster paa Forsiden, Vers indeni. 10c. Stk. \$1.00 Duf.

Nr. 103. Et smukt udskaaret kort, $3\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$, prydet med Roser. Paa de indlagte Blade Ordene: "Hjertelig Lykønsning" og et Vers. 10c. Stk. \$1.00 Duf.

Nr. 104. — Et meget smagfuldt kort $2\frac{3}{4} \times 5$ med ophøjede farvede Roser og forglemmigejer, indlagte Blade med Ordene "Til Lykke" og Vers paatrykt. 10c. Stk. \$1.00 Duf.

Nr. 105. — Udskaaret dobbelt kort $4\frac{3}{8} \times 3\frac{1}{4}$, prydet med forglemmigejer og Vaand. Indlagte Blade med paatrykt Vers. 10c. Stk. \$1.00 Duf.

Nr. 106. — Fint udskaaret kort $4\frac{1}{2} \times 3$ med Blomster i Silke. Ordene "Kærlig Hilsen", "Herren velsigne dig" eller "Hjertelig Lykønsning" i Guld. 5c. Stk. 50c Duf.

Nr. 107. — Sædeles smagfuldt enkelt kort $4\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{4}$ med Guld og ophøjede forglemmigejer og paatrykt "Til Lykke". 5c. Stk. 50c Duf.

Nr. 108. — Smukt udskaaret enkelt kort $4\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{4}$ med Guldrand og ophøjede Roser. Ordene "Til Lykke", samme med Violer. 5c. Stk. 50c Duf.

Stort Udbalg af nye Zulekort vil foreligge i god Tid. Fuldstændig Fortegnelse udkommer senere.

Smukt Udbalg af Prøvekort tilsendes frit for 10 Cents, første Udbalg for 25 Cents.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Bibelordbog

Indeholder ca. 45,000 alfabetisk ordnede Henvisninger til den hellige Skrift. Udarbejdet af R. G. med Andefaling af Prof. C. G. Johnson. 6te og 7de Udgave. 520 Sider med Fulgelsesbetio af det hellige Land samt adskillige Illustrationer. En papperlig Hjelv for Bibellærere.

Udsat Pris \$ 1.20

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Nye Bøger.

Difert Ricard: Kristus og hans Mænd. Studier over religiøst Sjæleliv i Lys af bibelske Skikkelser og Oprin. Pris \$1.10.

L. C. Peterfen: Hvad jeg dikterede mine Konfirmander. Hovedpunkterne i den kristne Værnelærdom i korte konkrete Sætninger med anskuelige Eksempler fra Bibelen og Menneskelivet. 69 Sider. 25.

Chr. Lyng: Alpernes Israel. En lille Baldensherihistorie med 17 Illustrationer. 101 Sider. 40.

Adolph Monad: Gud er Kærlighed. En Række Prædikener oversatte af N. Dalhoff. Et Ord i rette Tid om Kristendommen til "de dannede blandt dens Foragtere". 100 Sider. 30.

Paul Oldenburg: Gaa til Alters. Et Ord til unge. 20 Sider. 05.

J. B. Meyer: Et helligt Tempel. Nogle Ord til unge Mænd om Menhed. 19 Sider. 05.

G. P. Hansen: "Der faar skrevet" — Vejledning til Bibellæsning for hver Dag i Aaret 1910. Udgiwet af Kirkelig Forening for den Jndre Mission i Danmark. 30 Sider. 10.

Dr. Torrens Taler til Guds Medarbejdere. Goldte Verden over for Arbejdere i Guds Rige. Autoriseret Overfættelse ved Anton Bost. 64 Sider. 20.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.